2025/1904

19.9.2025

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2025/1904

ze dne 10. září 2025

o schválení Dohody o výkladu a provádění Smlouvy o energetické chartě Unií

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 194 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Soudní dvůr Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) ve svém rozsudku ze dne 2. září 2021 ve věci C-741/19, *Moldavská republika* v. *Komstroy* ([3]) (dále jen „rozsudek Komstroy“) rozhodl, že čl. 26 odst. 2 písm. c) Smlouvy o energetické chartě, která byla jménem Evropských společenství schválena rozhodnutím Rady a Komise 98/181/ES, ESUO, Euratom ([4]), musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na spory mezi členským státem a investorem z jiného členského státu týkající se investice, kterou tento investor uskutečnil v prvním členském státě, tj. spory uvnitř EU.

(2) Navzdory rozsudku Komstroy rozhodčí soudy nadále přijímají příslušnost a vydávají nálezy v rozhodčích řízeních uvnitř EU údajně založených na čl. 26 odst. 2 písm. c) Smlouvy o energetické chartě. Podle Soudního dvora je každý takový nález neslučitelný s právem Unie, zejména s články 267 a 344 Smlouvy o fungování Evropské unie. Tyto nálezy proto nemohou mít právní účinky a vyplacení jimi přiznané náhrady škody nelze vymáhat.

(3) Vydávání nálezů porušujících právo Unie v rozhodčích řízeních uvnitř EU ohrožuje účinné provádění práva Unie. Mezi Smlouvami a Smlouvou o energetické chartě, jak ji vykládají některé rozhodčí soudy, hrozí rozpor, který by se v případě, že by jej potvrdily soudy třetí země, změnil v reálný právní rozpor tím, že by uvedené nálezy obíhaly v právních řádech třetích zemí.

(4) Podle judikatury Soudního dvora je riziko právního rozporu takové, že způsobuje neslučitelnost mezinárodní dohody s právem Unie. Riziko takového rozporu mezi Smlouvami a Smlouvou o energetické chartě by proto mělo být odstraněno. K odstranění tohoto rizika by přispělo přijetí nástroje mezinárodního práva ve formě dohody, která stanoví obecnou shodu stran této dohody o nepoužitelnosti článku 26 Smlouvy o energetické chartě jako základu pro rozhodčí řízení uvnitř EU.

([1]) Stanovisko ze dne 4. prosince 2024 (Úř. věst. C, C/2025/776, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/776/oj).
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 18. června 2025 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 8. července 2025.
([3]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 2. září 2021 ve věci *Moldavská republika* v. *Komstroy*, C-741/19, ECLI:EU:C:2021:655, bod 66.
([4]) Rozhodnutí Rady a Komise 98/181/ES, ESUO, Euratom ze dne 23. září 1997 o uzavření Smlouvy o energetické chartě a Protokolu k energetické chartě o energetické účinnosti a souvisejících ekologických hlediscích Evropskými společenstvími (Úř. věst. L 69, 9.3.1998, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1998/181/oj).

(5) Komise jménem Unie a členské státy uzavřely jednání o dohodě o výkladu a provádění Smlouvy o energetické chartě. Obecná shoda obsažená v dané dohodě byla znovu potvrzena v Prohlášení o právních důsledcích rozsudku Soudního dvora ve věci Komstroy a obecné shodě o nepoužitelnosti článku 26 Smlouvy o energetické chartě jako základu pro rozhodčí řízení uvnitř EU ze dne 26. června 2024 ([5]).

(6) Dohoda o výkladu a provádění Smlouvy o energetické chartě by proto měla být schválena, aby ji Unie mohla podepsat a vyjádřit svůj souhlas s tím, že bude dohodou vázána,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Dohoda o výkladu a provádění Smlouvy o energetické chartě, připojená k tomuto rozhodnutí, se schvaluje.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ve Štrasburku dne 10. září 2025.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předsedkyně	*předsedkyně*
R. METSOLA	M. BJERRE

([5]) Úř. věst. L, 2024/2121, 6.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/declar/2024/2121/oj.

DOHODA O VÝKLADU A PROVÁDĚNÍ SMLOUVY O ENERGETICKÉ CHARTĚ

BELGICKÉ KRÁLOVSTVÍ,

BULHARSKÁ REPUBLIKA,

ČESKÁ REPUBLIKA,

DÁNSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

SPOLKOVÁ REPUBLIKA NĚMECKO,

ESTONSKÁ REPUBLIKA,

IRSKO,

ŘECKÁ REPUBLIKA,

ŠPANĚLSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

FRANCOUZSKÁ REPUBLIKA,

CHORVATSKÁ REPUBLIKA,

ITALSKÁ REPUBLIKA,

KYPERSKÁ REPUBLIKA,

LOTYŠSKÁ REPUBLIKA,

LITEVSKÁ REPUBLIKA,

LUCEMBURSKÉ VELKOVÉVODSTVÍ,

REPUBLIKA MALTA,

NIZOZEMSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

RAKOUSKÁ REPUBLIKA,

POLSKÁ REPUBLIKA,

PORTUGALSKÁ REPUBLIKA,

RUMUNSKO,

REPUBLIKA SLOVINSKO,

SLOVENSKÁ REPUBLIKA,

FINSKÁ REPUBLIKA,

ŠVÉDSKÉ KRÁLOVSTVÍ a

EVROPSKÁ UNIE,

společně dále jen „strany“,

S OHLEDEM na Smlouvu o energetické chartě, podepsanou v Lisabonu dne 17. prosince 1994 ([1]) a schválenou jménem Evropských společenství rozhodnutím Rady a Komise 98/181/ES, ESUO, Euratom ze dne 23. září 1997 ([2]), v platném znění,

([1]) Závěrečný akt konference o Evropské energetické chartě (Úř. věst. L 380, 31.12.1994, s. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/998/oj).

([2]) Rozhodnutí Rady a Komise 98/181/ES, ESUO, Euratom ze dne 23. září 1997 o uzavření Smlouvy o energetické chartě a Protokolu k energetické chartě o energetické účinnosti a souvisejících ekologických hlediscích Evropskými společenstvími (Úř. věst. L 69, 9.3.1998, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1998/181/oj).

S OHLEDEM na pravidla mezinárodního obyčejového práva kodifikovaná ve Vídeňské úmluvě o smluvním právu, podepsané ve Vídni dne 23. května 1969,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že členové organizace pro regionální hospodářskou integraci ve smyslu čl. 1 odst. 3 Smlouvy o energetické chartě tímto vyjadřují obecnou shodu týkající se výkladu a provádění smlouvy ve svých vzájemných vztazích,

PŘIPOMÍNAJÍCE, že odstoupením od Smlouvy o energetické chartě není ovlivněno složení organizace pro regionální hospodářskou integraci uvedené v dané smlouvě ani se tím nevylučuje zájem na vyjádření obecné shody o výkladu a provádění uvedené smlouvy, dokud lze mít za to, že má ve vztahu ke straně, která odstoupila, právní účinky, a zejména s ohledem na čl. 47 odst. 3 Smlouvy o energetické chartě,

S OHLEDEM NA Smlouvu o Evropské unii, Smlouvu o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a obecné zásady práva Evropské unie,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že odkazy na Evropskou unii se v této dohodě rozumí rovněž odkazy na její předchůdce, Evropské hospodářské společenství a následně Evropské společenství, do doby, než je Evropská unie nahradila,

PŘIPOMÍNAJÍCE, že v souladu s judikaturou Stálého dvora mezinárodní spravedlnosti ([3]) a Mezinárodního soudního dvora ([4]) právo podat směrodatný výklad právní normy náleží stranám mezinárodní dohody v souvislosti s uvedenou dohodou,

PŘIPOMÍNAJÍCE, že členské státy Evropské unie (dále jen „členské státy“) svěřily právo poskytovat směrodatný výklad práva Unie Soudnímu dvoru Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“), jak vysvětlil Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 30. května 2006 ve věci C-459/03, *Komise* v. *Irsko* (Mox Plant) ([5]), v němž rozhodl, že výlučná pravomoc vykládat a provádět právo Unie se vztahuje na výklad a provádění mezinárodních dohod, jejichž stranami jsou Evropská unie a její členské státy, v případě sporu mezi dvěma členskými státy nebo mezi Evropskou unií a členským státem,

PŘIPOMÍNAJÍCE, že podle článku 344 Smlouvy o fungování EU se členské státy zavazují, že spory o výklad nebo provádění Smluv nebudou řešit jinak, než jak Smlouvy stanoví,

PŘIPOMÍNAJÍCE, že ve svém rozsudku ze dne 6. března 2018 ve věci C-284/16, *Achmea* ([6]), Soudní dvůr rozhodl, že články 267 a 344 Smlouvy o fungování EU musí být vykládány v tom smyslu, že brání ustanovení mezinárodní dohody uzavřené mezi členskými státy, podle něhož může investor z jednoho z těchto členských států v případě sporu týkajícího se investic v druhém členském státě zahájit řízení proti tomuto druhému členskému státu před rozhodčím soudem, jehož pravomoc je tento členský stát povinen uznat,

PŘIPOMÍNAJÍCE důsledně opakovaný postoj Evropské unie, že Smlouva o energetické chartě nebyla zamýšlena k použití ve vztazích uvnitř EU a že záměrem Evropské unie, Evropského společenství pro atomovou energii a jejich členských států nebylo a ani nemohlo být, aby Smlouva o energetické chartě mezi nimi vytvořila povinnosti, neboť byla sjednána jako nástroj vnější energetické politiky Evropské unie s cílem vytvořit rámec pro spolupráci v oblasti energetiky se třetími zeměmi, zatímco vnitřní energetická politika Evropské unie je naopak tvořena propracovaným systémem pravidel určených k vytvoření vnitřního trhu v oblasti energetiky, který upravuje výlučně vztahy mezi členskými státy v této oblasti,

([3]) Stálý dvůr mezinárodní spravedlnosti, Otázka Javoriny (polsko-československé pohraničí), poradní stanovisko, [1923] Sbírka SDMS, řada B, č. 8, bod 37.

([4]) Mezinárodní soudní dvůr, Výhrady k Úmluvě o zabránění a trestání zločinu genocidia, poradní stanovisko, [1951] Sbírka rozhodnutí MSD, 15, s. 20.

([5]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 30. května 2006, *Komise* v. *Irsko*, C-459/03, ECLI EU:C:2006:345, body 129 až 137.

([6]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 6. března 2018, Achmea, C-284/16, ECLI EU:C:2018:158.

PŘIPOMÍNAJÍCE, že Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 2. září 2021 ve věci C-741/19, *Moldavská republika v Komstroy* ([7]), (dále jen „rozsudek Komstroy"), který potvrdil ve svém posudku ze dne 16. června 2022, 1/20 ([8]), rozhodl, že čl. 26 odst. 2 písm. c) Smlouvy o energetické chartě musí být vykládán v tom smyslu, že se nepoužije na spory mezi členským státem a investorem z jiného členského státu ve věci investice uskutečněné tímto investorem v prvním členském státě,

PŘIPOMÍNAJÍCE, že výklad Smlouvy o energetické chartě v rozsudku Komstroy ze strany příslušného soudu a odrážející obecnou zásadu mezinárodního práva veřejného se použije od schválení Smlouvy o energetické chartě Evropskými společenstvími a jejich členskými státy,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že články 267 a 344 Smlouvy o fungování EU musí být vykládány v tom smyslu, že brání výkladu článku 26 Smlouvy o energetické chartě, který umožňuje rozhodovat spory mezi investorem z jednoho členského státu na jedné straně a jiným členským státem nebo Evropskou unií na straně druhé před rozhodčím soudem (dále jen „rozhodčí řízení uvnitř EU"),

MAJÍCE NA PAMĚTI, že nelze-li spor mezi investorem z jednoho členského státu na jedné straně a jiným členským státem nebo Evropskou unií na straně druhé vyřešit smírně, může se strana tohoto sporu v každém případě rozhodnout předložit v souladu s vnitrostátním právem spor k řešení příslušným soudům nebo správním tribunálům, jak je zaručeno obecnými právními zásadami a dodržováním základních práv zakotvených mimo jiné v Listině základních práv Evropské unie,

SDÍLEJÍCE obecnou shodu vyjádřenou v této dohodě, že v důsledku toho nemohlo v minulosti a nemůže ani nyní či v budoucnosti sloužit ustanovení, jakým je článek 26 Smlouvy o energetické chartě, jako právní základ pro rozhodčí řízení zahájená investorem z jednoho členského státu ohledně investic v jiném členském státě,

OPĚTOVNĚ ZDŮRAZŇUJÍCE prohlášení č. 17 o přednosti práva, připojené k závěrečnému aktu mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu, v němž se připomíná, že Smlouvy a právo přijímané Unií na základě Smluv mají přednost před právem členských států a že zásada přednosti představuje kolizní normu v jejich vzájemných vztazích,

PŘIPOMÍNAJÍCE proto, že mezinárodní dohoda uzavřená členskými státy podle mezinárodního práva se za účelem vyřešení jakékoliv kolize norem může použít ve vztazích uvnitř EU pouze v rozsahu, v jakém jsou její ustanovení slučitelná se Smlouvami EU,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že v důsledku nepoužitelnosti článku 26 Smlouvy o energetické chartě jako právního základu pro rozhodčí řízení uvnitř EU se na tato řízení nemůže vztahovat čl. 47 odst. 3 Smlouvy o energetické chartě a ani nebyl zamýšlen, aby se na ně vztahoval,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že v důsledku nepoužitelnosti článku 26 Smlouvy o energetické chartě jako právního základu pro rozhodčí řízení uvnitř EU by strany, jejichž rozhodčí řízení uvnitř EU právě probíhá, ať už na straně žalované strany nebo členského státu investora, měly vzájemně spolupracovat, aby zajistily, že na existenci této dohody bude upozorněn dotčený rozhodčí soud, aby mohl učinit příslušný závěr ohledně neexistence své pravomoci,

MAJÍCE NA PAMĚTI navíc, že by již neměla být zaregistrována žádná nová rozhodčí řízení uvnitř EU, a SOUHLASÍCE s tím, že je-li přesto doručeno oznámení o zahájení rozhodčího řízení, strany, jichž se toto řízení týká, ať už jako žalované strany, nebo jako členského státu investora, by měly vzájemně spolupracovat, aby zajistily, že na existenci této dohody bude upozorněn dotčený rozhodčí soud, aby mohl učinit příslušný závěr ohledně toho, že článek 26 Smlouvy o energetické chartě nemůže sloužit jako právní základ pro takové řízení,

MAJÍCE NA PAMĚTI nicméně, že urovnání a nálezy v rozhodčích řízeních uvnitř EU týkajících se investic, které již nelze zrušit nebo zneplatnit a které byly dobrovolně splněny nebo s konečnou platností vykonány, by neměly být napadeny,

VYJADŘUJÍCE POLITOVÁNÍ nad tím, že rozhodčí soudy v rozhodčích řízeních uvnitř EU zahájených s odkazem na článek 26 Smlouvy o energetické chartě již vydaly, vydávají či stále mohou vydávat rozhodčí nálezy způsobem, který je v rozporu s právem Evropské unie, včetně judikatury Soudního dvora,

([7]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 2. září 2021, *Moldavská republika* v *Komstroy*, C-741/19, ECLI:EU:C:2021:655, bod 66.
([8]) Posudek Soudního dvora ze dne 16. června 2022, 1/20, EU:C:2022:485, bod 47.

rovněž VYJADŘUJÍCE POLITOVÁNÍ nad tím, že tyto rozhodčí nálezy jsou předmětem vykonávacího řízení, a to i ve třetích zemích, že v probíhajících rozhodčích řízeních uvnitř EU údajně založených na článku 26 Smlouvy o energetické chartě rozhodčí soudy neodmítají svou pravomoc a příslušnost a že rozhodčí instituce nadále registrují nová rozhodčí řízení a neodmítají je jako zjevně nepřípustná z důvodu neexistence souhlasu s předložením sporu k vyřešení v rozhodčím řízení,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že je proto nezbytné výslovně a jednoznačně zopakovat jednotný postoj stran prostřednictvím dohody, která znovu potvrdí jejich obecnou shodu o výkladu a provádění Smlouvy o energetické chartě, jak ji vykládá Soudní dvůr, v rozsahu, v jakém se týká rozhodčích řízení uvnitř EU,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že v souladu s rozsudkem Mezinárodního soudního dvora ze dne 5. února 1970, *Barcelona Traction, Light and Power Company Limited* ([9]) a podle vysvětlení Soudního dvora v rozsudku Komstroy mají některá ustanovení Smlouvy o energetické chartě upravovat dvoustranné vztahy,

MAJÍCE PROTO NA PAMĚTI, že se tato dohoda týká pouze dvoustranných vztahů mezi stranami a potažmo také investorů z těchto členských států jako smluvních stran Smlouvy o energetické chartě, a že v důsledku toho se tato dohoda týká pouze těch smluvních stran Smlouvy o energetické chartě, které se řídí právem Evropské unie jako organizace pro regionální hospodářskou integraci ve smyslu čl. 1 odst. 3 Smlouvy o energetické chartě, a nemá vliv na požívání práv vyplývajících ze Smlouvy o energetické chartě ostatními smluvními stranami uvedené smlouvy ani na plnění jejich povinností,

PŘIPOMÍNAJÍCE, že strany informovaly smluvní strany Smlouvy o energetické chartě o svém záměru uzavřít tuto dohodu,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že strany uzavřením této dohody a v souladu se svými právními závazky podle práva Evropské unie, aniž je dotčeno jejich právo uplatnit takové nároky, které považují za vhodné ve vztahu k nákladům, které jim vznikly jako žalovaným stranám v souvislosti s rozhodčími řízeními uvnitř EU, zajišťují úplné a účinné dodržování rozsudku Komstroy a zdůrazňují nevymahatelnost stávajících rozhodčích nálezů a povinnost rozhodčích soudů okamžitě ukončit probíhající rozhodčí řízení uvnitř EU, povinnost rozhodčích institucí neregistrovat žádná budoucí rozhodčí řízení uvnitř EU v souladu s jejich příslušnými pravomocemi podle čl. 36 odst. 3 Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států uzavřené ve Washingtonu dne 18. března 1965 (dále jen „úmluva ICSID“) a článku 12 rozhodčích pravidel Stockholmské obchodní komory a povinnost rozhodčích soudů prohlásit, že jakékoli rozhodčí řízení uvnitř EU, které u nich má být registrováno, postrádá právní základ,

CHÁPAJÍCE, že se tato dohoda vztahuje na rozhodčí řízení mezi investory a státy týkající se stran ve sporech uvnitř EU na základě článku 26 Smlouvy o energetické chartě podle jakékoli úmluvy o rozhodčím řízení nebo souboru rozhodčích pravidel, včetně úmluvy ICSID a rozhodčích pravidel ICSID, rozhodčích pravidel Rozhodčího institutu Stockholmské obchodní komory, rozhodčích pravidel Komise OSN pro mezinárodní obchodní právo, i podle rozhodčího řízení ad hoc, a

PŘIHLÍŽEJÍCE k tomu, že ustanoveními této dohody není dotčeno právo Evropské komise nebo jakéhokoli členského státu předložit věc na základě článků 258, 259 a 260 Smlouvy o fungování EU Soudnímu dvoru,

SE DOHODLY TAKTO:

ODDÍL 1

OBECNÁ SHODA O NEPOUŽITELNOSTI ČLÁNKU 26 SMLOUVY O ENERGETICKÉ CHARTĚ JAKO ZÁKLADU PRO ROZHODČÍ ŘÍZENÍ UVNITŘ EU

ČLÁNEK 1

Definice

Pro účely této dohody se rozumí:

1) „Smlouvou o energetické chartě“ Smlouva o energetické chartě, podepsaná v Lisabonu dne 17. prosince 1994 a schválená jménem Evropských společenství rozhodnutím 98/181/ES, ESUO, Euratom ze dne 23. září 1997, v platném znění;

([9]) Rozsudek Mezinárodního soudního dvora ze dne 5. února 1970, *Barcelona Traction, Light and Power Company Limited* (Zprávy Mezinárodního soudního dvora 1970, s. 3, body 33 a 35.

2) „vztahy uvnitř EU“ vztahy mezi členskými státy nebo mezi členským státem a Evropskou unií;

3) „rozhodčím řízením uvnitř EU“ jakékoli řízení před rozhodčím soudem zahájené s odkazem na článek 26 Smlouvy o energetické chartě, jehož cílem je vyřešit spor mezi investorem z jednoho členského státu na jedné straně a jiným členským státem nebo Evropskou unií na straně druhé.

ČLÁNEK 2

Obecná shoda na výkladu a pokračující nepoužitelnosti článku 26 Smlouvy o energetické chartě a na neexistenci právního základu pro rozhodčí řízení uvnitř EU

1. Strany tímto v zájmu větší jistoty znovu potvrzují, že sdílejí obecnou shodu o výkladu a provádění Smlouvy o energetické chartě, podle níž článek 26 uvedené smlouvy nemůže a nikdy by nemohl sloužit jako právní základ pro rozhodčí řízení uvnitř EU.

Obecná shoda vyjádřená v prvním pododstavci je založena na těchto prvcích práva Evropské unie:

a) výkladu Soudního dvora, podle něhož se článek 26 Smlouvy o energetické chartě nepoužije ani neměl být nikdy použit jako základ pro rozhodčí řízení uvnitř EU, a

b) přednosti práva Evropské unie, na niž se odvolává v prohlášení č. 17 připojeném k závěrečnému aktu mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu, jakožto pravidlo mezinárodního práva upravující kolizi norem v jejich vzájemných vztazích, s tím výsledkem, že článek 26 Smlouvy o energetické chartě se v žádném případě nepoužije a nemohl by se použít jako základ pro rozhodčí řízení uvnitř EU.

2. Strany v zájmu větší jistoty znovu potvrzují, že sdílejí obecnou shodu na tom, že vzhledem k neexistenci právního základu pro rozhodčí řízení uvnitř EU podle článku 26 Smlouvy o energetické chartě se čl. 47 odst. 3 Smlouvy o energetické chartě na tato řízení nevztahuje a ani se na ně nikdy vztahovat nemohl. Ustanovení čl. 47 odst. 3 Smlouvy o energetické chartě tedy nemůže mít právní účinky ve vztazích uvnitř EU, pokud členský stát odstoupil od Smlouvy o energetické chartě před uzavřením této dohody, ani nebude mít právní účinky ve vztazích uvnitř EU, pokud strana odstoupí od Smlouvy o energetické chartě později.

3. V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že strany souhlasí s tím, že v souladu s obecnou shodou vyjádřenou v odstavcích 1 a 2 tohoto článku, a aniž je dotčena tato shoda, se článek 26 Smlouvy o energetické chartě nepoužije jako základ pro rozhodčí řízení uvnitř EU a že čl. 47 odst. 3 Smlouvy o energetické chartě nemá právní účinky ve vztazích uvnitř EU.

4. Odstavci 1 až 3 není dotčen výklad a provádění jiných ustanovení Smlouvy o energetické chartě v rozsahu, v jakém se týkají vztahů uvnitř EU.

ODDÍL 2

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 3

Depozitář

1. Depozitářem této dohody je generální tajemník Rady Evropské unie (dále jen „depozitář“).

2. Depozitář informuje strany o:

a) uložení jakékoli listiny o ratifikaci, schválení nebo přijetí v souladu s článkem 5;

b) dni vstupu této dohody v platnost podle čl. 6 odst. 1;

c) dni vstupu této dohody v platnost pro každou jednotlivou stranu v souladu s čl. 6 odst. 2.

3. Depozitář zveřejní tuto dohodu v Úředním věstníku Evropské unie a oznámí depozitáři Smlouvy o energetické chartě a sekretariátu energetické charty její přijetí a vstup v platnost.

4. Depozitář vyzve depozitáře Smlouvy o energetické chartě, aby tuto dohodu oznámil ostatním smluvním stranám Smlouvy o energetické chartě.

5. Po vstupu této dohody v platnost ji depozitář zaregistruje u sekretariátu Organizace spojených národů v souladu s článkem 102 Charty Organizace spojených národů.

ČLÁNEK 4

Výhrady

K této dohodě nesmí být učiněny žádné výhrady.

ČLÁNEK 5

Ratifikace, schválení či přijetí

Tato dohoda podléhá ratifikaci, schválení nebo přijetí.

Strany uloží své listiny o ratifikaci, schválení nebo přijetí u depozitáře.

ČLÁNEK 6

Vstup v platnost

1. Tato dohoda vstupuje v platnost 30 kalendářních dnů ode dne, kdy depozitář obdrží druhou listinu o ratifikaci, schválení nebo přijetí.

2. Pro každou stranu, která tuto dohodu ratifikuje, schválí nebo přijme po jejím vstupu v platnost v souladu s odstavcem 1, vstoupí tato dohoda v platnost 30 kalendářních dnů po dni, kdy tato strana uložila listinu o její ratifikaci, schválení nebo přijetí.

ČLÁNEK 7

Závazná jazyková znění

Tato dohoda je sepsaná v jednom vyhotovení v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost, a bude uložena v archivech depozitáře.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní řádně zplnomocnění zástupci k této dohodě své podpisy.

V … dne … roku …

Za Belgické království

Za Bulharskou republiku

Za Českou republiku

Za Dánské království

Za Spolkovou republiku Německo

Za Estonskou republiku

Za Irsko

Za Řeckou republiku

Za Španělské království

Za Francouzskou republiku

Za Chorvatskou republiku

Za Italskou republiku

Za Kyperskou republiku

Za Lotyšskou republiku

Za Litevskou republiku

Za Lucemburské velkovévodství

Za Maltskou republiku

Za Nizozemské království

Za Rakouskou republiku

Za Polskou republiku

Za Portugalskou republiku

Za Rumunsko

Za Republiku Slovinsko

Za Slovenskou republiku

Za Finskou republiku

Za Švédské království a

Za Evropskou unii